

Het water is diep | 3

30 april 2017 | **Verbonden met Christus**

7 mei 2017 | **De huisstijl van God**

21 mei 2017 | **Een Geest van eenheid**

Een Geest van eenheid

Schriftlezing | *Efeziërs 4, 1-6*

17. Een overdoop roept vaak heftige reacties op. Dat is begrijpelijk, want voor veel gereformeerden staat of valt alles met de kinderdoop. Een overdoop voelt alsof het hele gebouw instort. Er is dan vaak ook veel onbegrip, bij ouders bijvoorbeeld, wanneer een zoon of dochter die stap zet.

Ook ontstaat er verwarring en twijfel in de gemeente, want de overdopers zijn niet zelden christenen die het volgen van Jezus heel serieus nemen. Zij wijzen op de laksheid en lauwheid in de kerk en daarin hebben ze vaak gelijk.

18. Van belang is in te zien dat de leer over de doop niet kern is van het christelijk geloof. Je zou van de visie op de doop kunnen zeggen dat het bouw materiaal is, zoals Paulus daarover spreekt in *1 Korintiërs 3, 9b-15*. Het fundament is Jezus; daarover zijn voor- en tegenstanders van de kinderdoop het eens. Maar het materiaal waarmee ze bouwen verschilt. Gods oordeel zal later duidelijk maken wat hout of goud was. Dat zal pijnlijk zijn voor wie zijn werk ziet verbranden, maar zijn behoud is er niet mee gemoeid: hij bouwde immers op Christus?

1 Korintiërs 3 roept ons niet op tot onverschilligheid. Laat iedereen voor zichzelf nagaan of hij het beste materiaal gebruikt. Maar de mensen die naast ons op hetzelfde fundament bouwen, hoeven we niet te verketteren. We kunnen hen zien als broeders en zusters in de Heer. De verschillen vallen niet weg, maar we oordelen wel milder over elkaar.

19. Het is belangrijk dat we in onze gemeente met twee woorden spreken: 'duidelijk' en 'mild'. We willen duidelijk zijn: naar onze overtuiging is een overdoop in strijd met de Bijbel. Maar ook mild: we gaan in gesprek wanneer iemand daar anders over denkt. In dat gesprek zoeken we naar ruimte. We gaan na of de overdoop het eindpunt is van een lang traject van bezinning of een spontane actie, ingegeven door de omstandigheden. Ook willen we weten hoe degene die zich opnieuw heeft laten dopen aankijkt tegen het feit dat hij als baby gedoopt is.

Een overdoop leidt dus niet per definitie tot een afhouding van het avondmaal of een afscheid van de Gereformeerde Kerken.

20. Het is goed oog te hebben voor de groeiende behoefte aan rituelen. Wie als baby gedoopt is en later bewust tot geloof komt of een geloofsvernieuwing meemaakt, wil dat graag gemarkeerd zien. Daar is niets mis mee. Er zijn veel mogelijkheden, van het leggen van een roos op de doopvont tot het afleggen van een getuigenis. Maar het is niet wijs daarbij water gebruiken: dat is echt gereserveerd voor de (eenmalige) gebeurtenis van de doop.

21. Laten we vooral (blijven) bedenken dat de doop hét kenmerk is van christenen. Dat maakt dat we schouder aan schouder kunnen staan in het meebouwen aan Gods koninkrijk. 'Het zou jammer zijn wanneer verschil van mening over het tijdstip van de doop christenen blind zou maken voor wat hen verbindt in geloof en hoop en liefde' (Jakob van Bruggen).

Laten we, in gesprek over de doop, steeds op zoek gaan naar die eenheid en daarbij veel verwachten van de heilige Geest. Hij is het die verenigt, want Hij is de Geest van de eenheid (*Efeziërs 4, 3-6*)!

En (wij geloven) in de Heilige Geest, die Here is en levend maakt, die van de Vader en de Zoon uitgaat, die samen met de Vader en de Zoon aanbeden en verheerlijkt wordt, die gesproken heeft door de profeten.

En één heilige, algemene en apostolische kerk.

Wij belijden één doop tot vergeving van de zonden.

Wij verwachten de opstanding van de doden en het leven van de komende eeuw.

Geloofsbelijdenis van Nicea

Reageren? Graag!
roel.prins@solcon.nl